

den højeste lånegrænse. For indekslån, type I, findes der derimod i den gældende lovgivning en sådan formålsbegrænsning. Kun opførelse og om- og tilbygning m.v. kan belånes med indekslån, type I, mens ejerskifte og andre låneformål ikke kan belånes med indekslån. For jordbrugslån er der derimod ikke i den gældende lovgivning nogen formålsbegrænsning. Der kan således optages jordbrugslån inden for en lånegrænse på 50 pct. uanset låneformål.

Denne forskel på indekslån, type I og type IJ, har betydning, at den altovervejende del af de indekslån til landbrugsejendomme m.v., som institutterne har ydet efter indførelsen af jordbrugslån i marts 1986, har været jordbrugslån.

Børskurserne for IJ-obligationer har i perioder været noget lavere end for 30 1/2-årige indeksobligationer, type I. En låntager, der enten ikke ønsker stående lån eller ikke opfylder betingelserne for at opnå stående lån, er alligevel henvist til at optage IJ-lån, uanset at I-lån ville være mere fordelagtige for den pågældende låntager. På denne baggrund foreslås det, at der bliver mulighed for at optage indekslån, type I, med en maksimal løbetid på 30 år, uanset låneformål. Derfor foreslås der indført en maksimumsgrænse på 1,5 mill. kr. for låneprovenuet for indekslån, type I, såfremt låneformålet er andet end opførelse og om- og tilbygning. Herved sidestilles indekslån, type I, med indekslån, type IJ. Forslaget betyder en forbedring af finansieringsvilkårene for de landmænd, som ikke har mulighed for at opnå afdragsbidrag, og som ikke er interesseret i eller ikke har mulighed for at optage stående lån.

Stk. 6 indebærer, at låntager i forbindelse med refinansiering kan indfri lånet til pari. Baggrunden herfor er, at stk. 6 kræver, at der skal ske refinansiering i en række situationer, hvorfor låntager i disse situationer bør kunne komme ud af låneforholdet til maksimalt pari. Adgangen til at indfri til pari omfatter de i stk. 6 nævnte refinansieringssituationer og kun disse. Bestemmelsen, der svarer til § 4, stk. 22, i den gældende indekslånelov, skal ses på baggrund af, at indeksobligationer efter den gældende lov er inkonvertible. Dette udelukker ikke indfrielse ved indlevering af obligationer svarende til obligationsrestgælden.

De foreslåede regler svarer i øvrigt til reglerne i den gældende realkreditlovgivning.

Bestemmelserne i den gældende realkreditlov om refinansiering af gælden i landbrugsejendomme, jf. §§ 10b, 20a - 20d, 22, 23g og 28c, og § 2, stk. 2, 4. pkt., § 3, stk. 6 og 7, § 4, stk. 10-13 og 20-21 og § 5, stk. 7 i den gældende indekslånelov som blev indført i loven ved lov nr. 374 af 6. juni 1988 og lov nr. 291 af 16. maj 1989 om ændring af lov om realkreditinstitutter

og lov om indeksregulerede realkreditlån, indgår ikke i lovforslaget. Dette skyldes, at disse bestemmelser kun har midlertidig karakter. Det lovgivningsmæssige grundlag for refinansieringen sikres ved at undlade at ophæve disse bestemmelser fra den gældende lov, når den nye lov træder i kraft, jf. § 103, stk. 5.

Ifølge § 4 i lov nr. 133 af 19. marts 1986 om ændring af lov om realkreditinstitutter og lov om indeksregulerede realkreditlån (refinansieringsreform for landbruget m.v.) skal forslag til revision af loven fremsættes for Folketinget i folketingsåret 1989/90. En revision af jordbrugslåneordningen er under overvejelse i udvalget vedrørende struktur, ejerforhold og finansiering i landbruget. Udvalgets redegørelse forventes afgivet i den nærmeste fremtid. På grundlag heraf vil der i løbet af indeværende folketingsår blive fremsat forslag til revision af jordbrugslåneordningen.

Til § 37

Kategorien ejendomme til sociale, kulturelle og undervisningsmæssige formål er defineret anderledes end i den gældende realkreditlovgivning, der ikke omfatter ejendomme til undervisningsmæssige formål. Som eksempler på konkrete ejendomstyper, der foreslås omfattet af denne ejendomskategori, kan nævnes:

- skoler
- daginstitutioner for børn
- døgninstitutioner for unge
- behandlingshjem
- idrætsanlæg
- soldater- og sømandshjem
- museer
- vandrehjem og ungdomsherberger og
- biblioteker.

Fælles for disse ejendomme er, at de drives i enten offentligt (kommunalt) regi eller i privat regi, men med væsentlig offentlig indflydelse gennem offentlige tilskud til driften. Nogle af disse ejendomme er efter den gældende realkreditlov omfattet af lovens belåningsforbud, jf. lovens § 9.

Der foreslås en lånegrænse på 80 pct. uanset låneformål. Efter den gældende lovgivning er lånegrænsen for opførelse 75 pct. for ejendomme til sociale og kulturelle formål og 40 pct. for ejendomme til undervisningsmæssige formål. For de øvrige låneformål er lånegrænsen 40 pct. efter den gældende lovgivning.

Begrundelsen for den foreslåede ændring er ud over forenklingshensyn, at en lånegrænse på 80 pct. anses for at give tilstrækkelig sikkerhed for det ydede lån.

Formålssondringen foreslås også ophævet med